

Volumen Epistolarum, Qvas Romani Pontifices, Gregorius III., Stephanus III., Zacharias I., Paulus I., Stephanus IV., Adrianus et Pseudopapa Constantinus miserunt & reges Francorum, Carolum Martellum, ...

Gretser, Jacob

[München], 1613

Item exemplar Epistolæ Constantini Papæ Neophyti ad Domnum Pippinum regem directæ, in qua continetur, quod à populo Romano per violentiam electus, & in Sede Apostolatus intromissus fuit, postulans, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65166](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65166)

*Item exemplar Epistola Constantini Papa
Neophyti ad Domnum Pippinum regem directa, in qua conti-
netur, quod à populo Romano per violentiam electus, & in Se-
de Apostolatus intronissus fuit, postulans, ut in gratia Dom-
ni regis Pippini permanere possit, sicut antecessores sui fuerūt,
& inde de Epistola Theodori Patriarcha Ierosolymitani, & de
aliis Epistolis Alexandrini & Antiocheni Patriarcha-
rum, & in Embolo de Georgio, Ma-
rino & Petro.*

XCIX.

DOMNO excellentissimo filio Pippino Regi
Francorum, & Patricio Romanorum, Con-
stantinus Papa. Dum internæ mentis intuitu,
infra memetipsum vehementer considero, quanta
mihî incepti pastoralis officij debet insistere cura ad
pascendas Dominicas rationales oues, valde fateor in-
tolerabilem mœstitiâ cordis mei arcano adhæsisse,
quia proculdubio non meriti, sed oneris huiuscemo-
di prouectio omnibus curam animarum adsumenti-
bus, videtur esse * conferta sollicitudo, & qui nimis
comprimor, & nullis operum meritis, neq; virtutum
profectibus me præstiturum perpendo, quid diuina
misericordia inspirante cordis affectu operari iusserit,
& ilico velut ex graui somno experrectus nimio stu-
pore & extasi inuenio, à Deo in me rogatum, quod
numquam optaui, quod numquam penitus cogitaui,
nec cor pusillitatis meæ, quoquo modo ascendit, ex
improvisa enim violentia, manu à populorum innu-
merabili concordantium multitudine, velut valida
aura ventiraptus, ad tam magnum & terribile ponti-
ficatus culmē prouectus sum. Vnde sicut nauis à quo-
reis

* collata.

reis procellis fluctuatur. Ita ego infelix & inutilis curarum tumultibus, & populorum proclamationibus, atque lacrymosis vlulatibus concutior; etenim omnes omnino, à magno vsque ad paruum, proprios dolores ac violentias vociferantes, non cessant circumvallare me vndiq; cogitationum certamina, ob consolationem & iustitias impertiendas huic à vobis liberato populo.

O quam magna, & metuenda existit pastorum sollicitudo, & quomodo infelix possim onerum animarum exequi curam? Veruntamen, dum protinus iactavi cogitatum meum in Domino, & spei meæ fiduciam ad eius contuli misericordiam, meq; excellentissime, & à Deo protecte victoriosissime Rex, in vestro solito auxilio, & protectione commisi, paratum iam remedium inueni, & afflictus animus meus paulisper respirauit. Valde enim, post Deum, confortor in vestra regali potentia, & à Deo protecto regni vestri Francorum robustissimo brachio. Inter hæc itaq; considero quanta sit Dei nostri omnipotentis misericordia, & confestim opima consolationis oportunitas mihi cõfertur. Ipse enim pro humani generis salute de sinu patris descendens, verbum caro factum, de virgine Maria Domna nostra nasci dignatus est, non amittens Deitatem, sed semetipsum exinaniuit formam serui accipiens; qui mortem nostram moriendo destruxit, & vitam resurgendo reparauit. Vnde non est dedignatus cum peccatoribus & publicanis loqui ac conuesci, suscepit enim Publicanum & Euangelistam effecit, Matthæum dico, qui Euangelica verba mundo propagauit. O multitudo diuitiarum sapientiæ & scientiæ Dei, quam inscrutabilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles

biles vię eius. Verę magnus Dominus & laudabilis nimis, & sapientię eius non est numerus, qui ponit humiles in sublimi, & męrentes erigit sospitate, pro quo, tanquam vnum ex publicanis me existimans cum gemitu cordis, percusso pectore, deprecor ineffabilem misericordiam, vt tantum pastorale officium quod mihi immerito contulit, me salubriter exequi, & lucra animarum eius diuinę maiestati offerre me annuat. Crebro enim laudem ipsius redemptoris nostri loquitur os meum, caro & lingua benedicit sanctum nomen eius, qui non merita existimat, sed miseretur, quibus misereri vult.

* nisi,

Pręmissis quidem iam vicibus nostris Apostolicis apicibus, * iussi sumus intimasse à Deo instituto regali vestro culmini, de recessu prędecessoris nostri, Domini Pauli Papę, & quomodo me indignum & inutilem diuina dignatio in Apostolatus ordinem prouehere iussit. Vnde ecce & nunc iteratis nostris Apostolicis affatibus, debitum honoris ac salutationis affectum & visitationis conatum excellentissimę Christianitati vestrę aptum duximus persoluere, & quoniam omnipotens & longanimis Deus noster, verbum salutis per suum Apostolum, B. Petrum excellentię vestrę mitens, fortissimum sanctę suę Ecclesię, & fidei orthodoxę liberatorem ac defensorem te suscitauit, atque constituit, pręcellentissimi fili, & magne orthodoxe Rex, ideo licet mutatis pastoribus, cura tamen huiusmodi certaminis ac defensionis vobis incumbit, & ob hoc, tanquam pręsentaliter, coram mellifluo regali vestro aspectu, consistens deprecor & per Deum omnipotentem, qui est iudex viuorum & mortuorũ, ante cuius conspectum omnia elementa contremiscunt, &

abyssi

abyssi mouentur, qui omnia regna mundi suæ prouidentia nutu disponit, qui etiam te, excellentissime fili, ac benignissime Rex, tuosq; amantissimos natos, ac meos spiritales filios, in reges per manus B. Petri Apostolorum principis ungui præcepit, firmiter excellentiam vestram coniuro, vt ea quas pro stabilitate regni vestri, & æternæ vitæ remuneratione B. Petro polliciti estis, pro exaltatione ac defensione sanctæ Dei Ecclesiæ, spiritualis matris vestræ, & sanctæ orthodoxæ fidei obseruare, & in omnibus adimplere iubeatis, & in ea charitate ac dilectione, in qua cum nostris prædecessoribus, Domno Stephano ac Paulo, beatissimis Pontificibus, permansistis, nobiscum permanere iubeatis, & in eadem amicitia connexionione, cum mea fragilitate persistere; non nostra, quæ mala sunt merita, existimans, sed adimplens illud diuini oraculi præceptum; *Qui recipit Prophetam in nomine Prophetæ, mercedem recipiet Prophetæ; & qui recipit iustum in nomine iusti, mercedem suscipiet iusti.* Et illud quod ipsa veritas Deus noster ait. *Qui me recipit, vos recipit; & qui me spernit, vos spernit.*

Matth. 10.

Luc. 10.

Confidera, bone Rex, quia potuerat Deus noster per angelum virtutis suæ, aut alio modo liberationem suæ Ecclesiæ, & fidei orthodoxæ operari, sed non in alio nisi in tua Excellentia complacuit, quia tibi hoc bonum seruatum erat opus. Vnde apertè cunctis datur intelligi, quia omnia iam ante mundi constitutionem à Deo prædestinata sunt. An non erat prædestinatus David? de quo, secundum carnem, Christus in mundo editus est, pusillus enim inter fratres existens, ab ouibus patris ablati, in regem unctus est, & quia
à Deo

à Deo prædestinatus es defensor sanctæ Dei Ecclesiæ ac noster adesto, exaudi preces nostras mitissime Rex, sic te exaudiat Dominus in quacunq; die eum inuocaueris. Nos quidem, ita testis nobis Deus noster, cui occulta cordis manifesta sunt, vt plus etiam, quam præfati nostri prædecessores Pontifices, in vestra à Deo protecti regni vestri Francorum charitate & dilectione, atq; sincera fidelitate, cum omni nostro populo firma constantia erimus permansuri, & peto coram Deo viuo, vt si forsitan quisquam, spiritu nequitia irreptus, contraria de nobis vestro regali culmini garrere attentauerit, nulla ei credulitas admittatur, quia, vt confidimus in Dei omnipotentis misericordia, plenius eritis de nostra puritate satisfacti.

Vnde ecce magnopere ad vestra à Deo directæ vestigia direximus præsentés fidelissimos nostros Missos, scilicet Christophorum, dilectum filium nostri ũ presbyterum, atq; Anastasium Notarium Regionarium spiritualis matris vestræ, sanctæ nostræ Ecclesiæ, qui vos de nostra fidelitate, quam erga vestram regalem potentiam gerimus, satis facere debeant, quibus & in ore posuimus hoc ipsum Christianitati vestræ nostra vice enarrandum. Quos petimus, ob reuerentiam vestri B. Petri, benignè à vobis & solitè suscipi, eisq; in omnibus credere, & cum lætabundis nunciis de vestro benigno proposito & immensa prosperitate absolueré iubetis.

Itaq; innotescimus excellentiæ vestræ quod duodecima die præteriti Augusti mensis, quintæ indictionis, coniuncti ad nos à sancta ciuitate, quidam religiosus presbyter Constantinus nomine, deferens Synodicam fidei missam à Theodoro Hierosolymitano Patriar-

triarcha, ad nomen prædecessoris nostri Domni Paulæ Papæ, in quo & reliqui Patriarchæ, id est, Alexandrinus & Antiochenus & plurimi Metropolitanæ Episcopi orientalium partium, visi sunt concordasse, eamque cum magna læticia suscipientes, atque amplectentes in populo in ambone relegi fecimus, cuius exemplar in Latino & Græco eloquio vestræ excellentiæ direximus, ut agnoscatis, qualis feruor sanctarum imaginum orientalibus in partibus cunctis Christianis imminet.

His prælibatis, extensis palmis ad æthera, cum omnibus Dei cultoribus, & cuncto nostro populo redemptoris nostri diuinam exoramus clementiam, ut suæ extensionis dextera vos protegat, & regni vestri à Deo confortati Francorum terminos dilatet, atque immensas de hostibus victorias vobis tribuat, cunctosque aduersarios regalibus vestris prosternat vestigiis regni; gubernacula, longo ac prospero senio vobis, vna cum excellentissima filia nostra, à Deo protecta regina, & amantissimis natis perfrui concedat possidenda, & sicut temporale ac terrenum regnum, & caelestia vobis regna cum omnibus sanctis, qui ab initio mundi, diuinæ placuerunt maiestati, tribuat possidenda. Incolumem excellentiam vestram gratia superna custodiat.

Embolum.

ITAQUE hoc excellentiam vestram petimus, ut iubeas, Christianissime ac mitissime Rex, inspiratus à Deo, ad nos absoluerè reuertendum sanctissimū fratrem nostrum, Georgium Episcopum, atque dilectos filios nostros Marinum & Petrum presbyteros, qui ad vestram præcellentiam à nostro prædecessore Domino

y

Paulo

Paulo Papa directi sunt; cotidie enim cum magno ploratu eorum parentes nos adeunt, vt vestram à Deo institutam Excellentiam deprecari debeamus pro eorum absolutione, etiam non possumus eorum lacrymas sufferre. Perte enim, bone misericordissime Rex salui effecti sunt, & à manibus persequentis liberati consistunt. Vnde magna in cœlo vobis reposita est mercedis corona, quoniam scriptum est; *qui saluat, tanquam qui adificat.* Propterea coram Deo viuo deprecamur, vt in hoc preces nostras exaudias, & ipsos absoluere iubeatis. Ipsis enim reuertentibus cum magna lætitia eos suscipiemus, & charos in nostris visceribus amplecti studebimus; Episcopatum enim & Ecclesias, quas tenere videbantur, in ordinata vsq; hæcenus consistunt, pro quo iubeat Excellentia vestra disponere, quatenus præfati viri ad terram natiuitatis eorum reuertantur, quia adest tempus vt pariter cum suis parentibus, & vna nobiscum in Domino exultent; nosq; merito pro vita & incolu-
 mitate vestra fundere valeamus preces.

LECTO.